

[Arbejdsministeren]

grebsverden, når man ser på, hvad det var, socialdemokratiet gjorde, dengang socialdemokratiet havde regeringsmagten. Den stigende beskæftigelse, som socialdemokratiet skabte, skabte man inden for den offentlige sektor dels gennem en udvidelse af den offentlige sektor, dels gennem en række kunstfærdige ordninger. Nu får vi en udvikling i beskæftigelsen, som falder inden for den private sektor og med en stigning, som man skal helt tilbage til 60'erne for at finde tilsvarende. Jeg har meget svært ved at opfatte denne udvikling – som jeg mener er en udvikling i den rigtige retning, vi alle bør glæde os over – som en dværg på lerbødder.

(Kort bemærkning).

**Svend Auken (S):**

Når jeg – venligt – kaldte regeringens politik for en dværg på lerbødder, hænger det selvfølgelig sammen med, at man nok har haft glæde – bl.a. på de områder, arbejdsministeren nævnte – af det internationale økonomiske opsving, men at regeringens politik har svigtet på alle de områder, hvor det var muligt at få en selvstændig forbedring af beskæftigelsen her i landet og en varig løsning på vore økonomiske problemer.

Vi har tendenser til en stærkt stigende inflation i øjeblikket, vi har udsigt til en rente på ca. 15 pct. i år, vi har frygt for, som Nationalbanken har peget på det, et underskud på betalingsbalancen på 15-16 mia kr., der på et eller andet tidspunkt selvfølgelig vil tvinge regeringen til at gennemføre indgreb over for forbruget – med det resultat, at der kommer yderligere stigning i arbejdsløsheden. Det er denne økonomiske politik, jeg har tilladt mig at kalde en dværg på lerbødder.

**Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):**

Hr. Svend Auken har én form for stærk udsigt. Jeg har en anden form for stærk udsigt, nemlig udsigt til, at vi får et fald i ledigheden og en stigning i beskæftigelsen inden for den private sektor.

**Gammelgaard (KF):**

Jeg er ikke i tvivl om, at anledningen til forespørgslen fra socialdemokratiet og SF er en dyb bekymring over den store ledighed.

Det er en bekymring, som vi i det konservative folkeparti til fulde kan dele.

Siden firkloverregeringens tiltræden i oktober 1982 har netop socialdemokratiet og SF prøvet at fremstille regeringens politik som værende arbejdsløshedsfremkaldende. Men hvordan er det egentlig gået? Det er rigtigt, at arbejdsløsheden steg i den allerførste periode af firkloverregeringens levetid. Det forudsagde regeringen også. Fra oktober 1982 til april 1983 – altså inden regeringens politik kunne slå igennem – steg den sæsonkorrigerede arbejdsløshed med over 20.000 fuldtidsbeskæftigede. Men siden april 1983 er udviklingen vendt: den sæsonkorrigerede arbejdsløshed er ikke vokset, tværtimod var der i januar i år 7.000 færre arbejdsløse, altså et fald fra 283.700 i april 1983 til 276.700 fuldtidsledige i januar 1984. Det går altså den rigtige vej. De socialdemokratiske påstande om, at regeringens politik er arbejdsløshedsfremkaldende, holder ikke.

Regeringens genopretningspolitik har givet sig udslag i lavere rente, mindre inflation og en fast kronekurs, alt sammen faktorer, der gavner beskæftigelsen i det private erhvervslev. Forudsætningerne for et opsving i den private sektor er til stede, og de forskellige prognoser peger da også på, at væksten herindenfor vil være så stor, at den vil være i stand til i hvert fald at opsuge hele nettotilgangen til arbejdsmarkedet. Det vil sige, at der i løbet af 1984 vil blive ansat ca. 25.000 flere i danske private virksomheder, samtidig med at den offentlige sektor vil opleve nulvækst. Vi er dermed inde i en udvikling, som er diametralt modsat den, vi kender fra tidligere regeringers tid.

Den socialdemokratiske politik gik jo ud på, at man forsøgte at bekæmpe arbejdsløsheden ved at ansætte flere i den offentlige sektor. Fra 1979 til 1982 ansatte man 109.000 flere i den offentlige sektor, men det, at man ansatte flere, betød, at man fik øget skatetrykket, og det var medvirkende til, at den private sektor i den samme periode blev reduceret med 122.000 mennesker, således at beskæftigelsen altså sammenlagt faldt med 13.000 personer. Det er den udvikling, der er vendt, og det er vel nok et af de mest opmuntrende tegn i økonomien, idet vi kun kan arbejde os ud af balanceproblemerne ved at styrke de vareproducerende og udlandskonkurrerende erhverv.